

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavlja 1

U IME REPUBLIKE HRVA'

PRESUDA

PRIJEMNI ŠTAMBIJL
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Primljeno: 08.10.2020., 08:47 h	
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:
034-07/20-01/28	376-08
Urudžbeni broj:	Prilozi:
437-20-D3	Vrijednost: 0

d2560617

Upravni sud u Splitu, po sutkinji Sandi Crljen Ivančić, te zapisničarki Radojki Ćupurdiji, u upravnom sporu tužitelja [REDACTED] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i operatora, izvanraspravno, 30. rujna 2020.,

presudio je

Odbija se, kao neosnovan, tužbeni zahtjev za poništenjem rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/20-01/341, URBROJ: 376-05-2-20-5 od 29. svibnja 2020. godine.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, (dalje - tuženik), KLASA: UP/I-344-08/20-01/341, URBROJ: 376-05-2-20-5 od 29. svibnja 2020., odbijen je zahtjev za rješavanje spora korisnika [REDACTED] (dalje - tužitelj), s operaterom javnih komunikacijskih usluga [REDACTED] [REDACTED] u cijelosti kao neosnovan.

U pravodobno podnesenoj tužbi tužitelj navodi da je tuženiku dostavio "Zahtjev za rješavanje spora", kojim je naveo da mu je odbijena mogućnost korištenja mobitela s obrazloženjem da je valjanost SIM kartice istekla 1. siječnja 2020. Navodi da je u tom trenutku SIM kartica mobitela [REDACTED] deklarirala iznos od 658,88 kuna. Istiće da je obveza operatera da korisniku usluge mobilne telefonije omogući korištenje uslugom sve dok na kartici postoji novčani iznos, te da je operater obvezan pružiti usluge iz domene svoje registracije za koje je unaprijed uprihodio novčani iznos. Stoga, da je zatražio od tuženika da naloži operateru [REDACTED] da naknadi tužitelju nastalu štetu, međutim da je tuženik takav zahtjev tužitelja odbio u cijelosti. Dalje navodi da okolnost da ne može koristiti uslugu za koju je unaprijed uplatio novčani iznos smatra prevarom, te navodi da tuženik ne smije tolerirati pravila [REDACTED] koja su u funkciji prevare klijenata. Nadalje ističe da svaka nemogućnost telefoniranja građaninu koji je unaprijed platio tu uslugu generira neku štetu, a da u uvjetima pandemije korona virusa onemogućenje telefonske narudžbe dnevnog obroka 86 godina starom tužitelju kojem je zabranjeno napuštanje doma predstavlja egzistencijalnu opasnost. Stoga tužitelj ustraže u prijedlogu da sud obveže [REDACTED] na naknadu štete, kao i da deblokira SIM karticu broj [REDACTED] [REDACTED] i omogući neograničeno korištenje naplaćenog iznosa od 701,21 kuna.

U odgovoru na tužbu tuženik je u svemu je ostao kod navoda iz obrazloženja pobijanog rješenja, predlažući da se tužba odbije kao neosnovana. Dodatno navodi kako je u obrazloženju osporavane odluke detaljno navedeno kada nastupa isključenje, koje su obveze, a koja prava korisnika, pri čemu da tužitelj niti ne spori da je upoznat s postupkom isključenja i valjanosti korisničkog računa, već osporava takvo postupanje [REDACTED]. Dalje u odgovoru tuženik navodi da

je [] je u konkretnom slučaju postupao u skladu s člankom 36. stavcima 1. i 2. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti električnih komunikacijskih mreža i usluga (Narodne novine, broj 154/11, 149/13, 82/14, 24/15, 42/16 i 68/19; dalje Pravilnik), odnosno trajanje korisničkog odnosa nakon nadopunjavanja novčanog iznosa računa tužitelja nije bilo kraće od tri mjeseca, o kojem trajanju su svi korisnici obaviješteni SMS porukom prilikom nadopune računa te u tom trenutku znaju u kojem vremenskom roku mogu iskoristiti novčanu vrijednost koju imaju na računu za korištenje usluga, odnosno u kojem trenutku trebaju nadoplatiti korisnički račun kako bi mogli nastaviti koristiti uslugu i sredstva koja imaju na korisničkom računu. Također je u odgovoru istaknuto da je [] u svojim općim uvjetima poslovanja, s kojim je tužitelj mogao i morao biti upoznat, dobio sve informacije o postupku nadoplate i trajanju korisničkog računa, te da detaljnim pregledom postupanja [] tuženik nije našao da bi takvo postupanje bilo suprotno propisanim pravilima. Suprotno navodima tužitelja, korisnički broj da nije u vlasništvu tužitelja, već je dodijeljen [] koji za isti mora plaćati određenu naknadu. Nadalje tuženik navodi kako je u odgovoru Povjerenstva [] za zaštitu prava korisnika od 28. veljače 2020. tužitelj dobio detaljne informacije na koji način, ukoliko više ne želi koristiti usluge [] i nadoplaćivati nove vrijednosti, može doći do preostalog iznosa na korisničkom računu u smislu iskupa električnog novca ili isplate u slučaju prijenosa broja, sve u skladu s člankom 36. stavcima 4. i 8. Pravilnika. U odnosu na tužiteljev zahtjev za naknadom štete, tuženik ističe kako temeljem članka 51. Zakona o električnim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14 i 72/17), nije ovlašten za odlučivanje o zahtjevima korisnika za naknadom štete, već korisnici pa tako i tužitelj eventualnu nastalu štetu i njenu visinu mogu potraživati u sudskom postupku.

Obzirom dà su u predmetnoj stvari činjenice nesporne, a tužitelj nije izričito tražio održavanje rasprave sud je odluku donio bez rasprave, sve u skladu s odredbom članka 36. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17; dalje ZUS).

Ocjenujući zakonitost osporenog rješenja sud je izveo dokaz pregledom sudskog spisa kojem priliježe osporeno rješenje, te je pregledan cijelokupni spis tuženog tijela.

Na temelju provedenih dokaza tijekom upravnog postupka kao i tijekom ovog spora, te nakon razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, u skladu s odredbom članka 55. stavka 3. ZUS-a, sud je ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Predmet spora je ocjena zakonitosti postupanja tuženika prilikom donošenja odluke o zahtjevu za rješavanje spora tužitelja s operatorom javnih komunikacijskih usluga [].

Odlučujući o predmetnom zahtjevu tuženik je istog odbio kao neosnovanog, obrazlažući to na način da je tužitelj otvaranjem korisničkog paketa koji sadržava SIM karticu prihvatio prava i obveze koje proizlaze iz istog te činjenicu kako je jasno propisan način korištenja i rok valjanosti korisničkih bonova, pa da utoliko nema povreda u postupanju [].

S navedenim stavom tuženika u cijelosti je suglasan i ovaj sud, a obrazloženje dano osporenim rješenjem prihvata kao zakonito i pravilno.

Naime, odredbom članka 36. stavcima 1. i 2. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti električnih komunikacijskih mreža i usluga (Narodne novine, broj 154/11, 149/13, 82/14, 24/15, 42/16 i 68/19; dalje Pravilnik), propisano je da je račun za unaprijed plaćene usluge (bon), korisnički račun s novčanim iznosom u svrhu korištenja javnih komunikacijskih usluga koji se može nadopunjavati novim novčanim iznosima nakon prvobitne kupnje. Prigodom aktivacije unaprijed plaćene usluge ili prigodom nadopunjavanja novčanog iznosa računa, krajnji korisnik mora na jednostavan, razumljiv i lako uočljiv način biti obaviješten o trajanju pretplatničkog odnosa. Trajanje korisničkog odnosa iz stavka 1. ovog članka, nakon aktivacije ili nadopunjavanja novčanog iznosa računa ne smije biti kraći od 3 mjeseca. Ako nije utvrđen rok korisničkog odnosa, smatraće se da traje neodređeno vrijeme.

Nadalje, Općim uvjetima poslovanja [] propisano je kako i na koji način korisnici mogu ostvariti pravo na nadoplatu iznosa na računu za korisnike usluge na bonove, pa je tako odredbama članka 38. i 40. Općih uvjeta definiran rok uporabe korisničkog bona koji počinje teći od trenutka nadoplate računa korisnika bonova. Ako rok uporabe korisničkog bona istekne, bez obzira na stanje računa korisnika bonova, [] može privremeno isključiti SIM karticu. Privremeno isključenje će trajati do dana nadoplate računa korisnika bonova, a najkasnije do isteka krajnjeg roka u kojem korisnik bonova može nadoplatiti svoj račun, i koji počinje teći istekom roka uporabe. Ukoliko korisnik isti ne nadoplati, [] može trajno isključiti SIM karticu.

Nadalje, cjenikom [] definirano je i vrijeme valjanosti bonova, pa je za bonove od 30, 40 i 60 kn to period od 90 dana, 120 dana za bon od 100 kn, a 180 dana za bon od 200 kn. U razdoblju od 120 dana po isteku valjanosti bona, korisnik može samo primati pozive i nadoplatiti svoj račun. Ukoliko korisnik ne nadoplati račun u navedenom razdoblju broj će biti deaktiviran, te će se, nakon isteka sljedećih 180 dana, moći dodijeliti drugom korisniku. Početna valjanost kartice iznosi 90 dana.

Slijedom navedenog, i ovaj sud je stava kako je tužitelj otvaranjem korisničkog paketa koji sadržava SIM karticu prihvatio prava i obveze koje proizlaze iz istog te činjenicu kako je Općim uvjetima poslovanja i cjenikom [] jasno propisan način korištenja i rok valjanosti korisničkih bonova, pravilno je tuženik utvrdio da u postupanju [] nema nepravilnosti, pa je slijedom toga i zahtjev tužitelja pravilno odbijen.

Slijedom naprijed navedenog, prema ocjeni ovog suda, budući tužbeni prigovori tužitelja nisu od utjecaja na drugačije rješavanje ove upravne stvari niti je tužitelj svojim prigovorima doveo u sumnju zakonitost postupanja tuženika, ovaj sud smatra da je osporena odluka donesena u zakonito provedenom postupku, na temelju pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu materijalnog prava, pa je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a trebalo odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Isto tako, po mišljenju ovog suda nisu ostvareni niti razlozi ništavosti osporenog rješenja iz članka 128. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09), na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, slijedom čega je odlučeno kao u izreci ove presude.

U Splitu, 30. rujna 2020.

SUTKINJA

Sanda Crljen Ivančić, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom суду Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgadja izvršenje odluke presude.

Za točnost otpisa - Glavni službenik
Padića Čururdija

